

“भीठे बच्चे – हरे कको पापलाई सोसे र लिनै फसटकलास बलटिंग पे पर एक शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गरौं भने पाप खतम हुन्छ।”

परश्वः— आतमामा सबै भन्दा गहिरो दाग कुनचाहिँ छ, त्यसलाई मेटाउन कुनचाहिँ महेनत गर्नुपर्छ?

उत्तरः— आतमामा देह-अभिमानको धेरै गहिरो दाग लागेको छ, घरी-घरी कुनै देहधारीको नाम रूपमा फँसनु पर्छ। बाबालाई याद नगरेर देहधारीलाई याद गरिरहन्छ। एक अरकाको दिललाई दुःख दिनछ। यस दागलाई मेटाउनको लागि देही-अभिमानी बन्नै महेनत गर।

गीतः— मुखडा देखेले प्राणी...

ओम् शान्ति। मीठा प्यारा सबै सेन्टरका बच्चाहरूले गीत सुने। अब आफूलाई हेरेर— कति पुण्य छ र कति पाप छ? सारा दुनियाँ साधु-सन्त आदिले पुकारछन्— हे पतित-पावन, पतितबाट पावन बनाउने एक बाबा हुनुहुन्छ। बाँकी सबै मा पाप छ। यो त तिमीले जान्ने का छौ— आतमामा नै पाप हुन्छ। पुण्य पनि आतमामा हुन्छ। आत्मा नै पावन, आत्मा नै पतित बनछ। यहाँ सबै आत्माहरू पतित छन्। पापको दाग लागेको छ त्यसैले पाप आत्मा भनिन्छ। अब पाप कसरी निसकियोस्? जब कुनै चीजमा मसी वा तेल परछ भने बलटिंग पे पर राखिन्छ। त्यसले सारा सोसछ। सबै मनुष्यले याद त एकलाई गरछन् किनकि उहाँ नै बलटिंग पे पर हुनुहुन्छ, पतित-पावन हुनुहुन्छ। उहाँ बाहेक अरू कोही बलटिंग पे पर छैन। उनीहरू त जनम-जनम गंगा सनान गरदै झनै पतित बनछन्। पतितलाई पावन बनाउने एक शिवबाबा बलटिंग पे पर हुनुहुन्छ। सानो भन्दा सानो बिनदु हुनुहुन्छ। सबैको पाप नष्ट गर्नुहुन्छ। कुन युक्तिले? केवल भननुहुन्छ— म बलटिंग पे परलाई याद गर। म त चैतन्य हुँ नि। तिमीलाई अरू कुनै महेनत दिनन्। तिमी आत्मा पनि बिनदु बाबा पनि बिनदु हुनुहुन्छ। भननुहुन्छ— केवल मलाई याद गर्यौ भने तिम्रो पाप मेटिन्छ। अब हरेकले आफ्नो दिलसँग सोधोस्— यादले कति पाप मेटिएका छन्? मैले कति पाप गरेका छन्? बाँकी कति पाप रहेका छन्? यो कसरी थाहा हुन सक्छ? अरूलाई पनि मारग बताउँदै जाऊ— एक बलटिंग पे परलाई याद गर। सबैलाई यो राय दिनु त राम्रो हो नि। यो पनि आश्चर्य छ— जसलाई राय दिनछौ उनीहरूले त बाबालाई याद गर्न सुरु गरिहालछन्, तर राय दिनेले स्वयं याद गर्दैनन् त्यसैले पाप काटिदैन। पतित-पावन त एकलाई नै भनिन्छ। अनेक पाप लागेका छन्। कामको पाप, देह-अभिमानको पाप त पहिलो नम्बरको पाप हो, जुन सबै भन्दा खराब छ। अब बाबा भननुहुन्छ— देही-अभिमानी बन। जति मामेकम् याद गरछौ, त्यति तिमीमा परेको खाद भस्म हुन्छ। याद गर्नु छ। अरूलाई पनि यो मारग बताउनु छ। जति अरूलाई समझाउँछौ, त्यति तिम्रो पनि भलो हुन्छ। यस धनदामा नै लाग। अरूलाई पनि यो समझाउनु छ— बाबालाई याद गर्यौ भने तिमी पुण्य आत्मा बनछौ। तिम्रो काम हो अरूलाई यो बताउनु— पतित-पावन एक हुनुहुन्छ। तिमी ज्ञान नदीहरू अनेक छौ तर तिमीहरूले सबैलाई भनछौ— एकलाई याद गर्नुहोस्। उहाँ एक नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। उहाँको धेरै महिमा छ। ज्ञानको सागर पनि उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ एक बाबालाई याद गर्नु देही-अभिमानी बनेर रहनु— यो एउटा कुरा नै कठिन छ। बाबाले केवल तिमी बच्चाहरूलाई मात्र भननुहुन्छ, बाबाको ध्यानमा त सबै सेन्टरका बच्चाहरू छन्। बाबाले त सबै बच्चाहरूलाई देख्नुहुन्छ नि। जहाँ राम्रा सेवधारी बच्चाहरू रहन्छन्, शिवबाबाको फुलबारी हो नि। जो राम्रो फुलबारी छ त्यसैलाई नै बाबाले याद गर्नुहुन्छ। धनी मनुष्यका ४-५ बच्चाहरू छन् भने जो ठूलो छ उसलाई याद गरछन्। थरिथरिका फूलहरू हुन्छन् नि। बाबाले पनि आफ्नो ठूलो बगैँचालाई याद गर्नुहुन्छ। कसैलाई पनि यो मारग बताउनु सहज छ, शिवबाबालाई याद गरौं। उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। स्वयं भननुहुन्छ— मलाई याद गर्नाले तिम्रो पाप भस्म हुन्छ। सारा दुनियाँको लागि कति फसटकलास बलटिंग पे पर हुनुहुन्छ। सबैले उहाँलाई याद गरछन्। कसैलाई

पनि यो मारग बताउन सहज छ, शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्।

बाबाले युक्ति बताउनु भएको छ- मलाई याद गर्नाले तिमीमा जुन देह-अभिमानको दाग छ त्यो मेटिन्छ। मेहनत छ देही-अभिमानी बननुमा। बाबालाई कसैले सतय बताउँदैनन्। कसै-कसैले चारटले खि पठाउँछन् फेरि थाकन्छन्। लक्ष्य उच्च छ। मायाले एकदम नशा तोडिदिनछ अनिले खन पनि छोडिदिनछन्। आधाकल्पको देह-अभिमान छ, त्यो छुट्दैन। बाबा भननुहुन्छ- केवल यही धनदा गरिराख। बाबालाई याद गर अनि अरूलाई गराऊ। सबै भनदा उच्च धनदा हो यो। जसले सवय याद गर्दैनन् उनीहरूले यो धनदा गर्दैनन्। बाबाको याद- यो हो योगअग्नि, जसले पाप भस्म हुन्छ त्यसैले सोधिनछ- पाप कहाँ सम भस्म भएको छ? जति बाबालाई याद गरछौ, त्यति खुसीको पारा चढछ। हरेकको दिललाई जान्न सक्छौ। अरूलाई पनि उनीहरूको से बाबाट जान्न सक्छौ। अरूलाई मारग बताउँछन्- बाबालाई याद गर्नुहोस्। उहाँ पतित-पावन हुनुहुन्छ। यो त हो पतित तमोप्रधान दुनियाँ। सबै आत्मा र शरीर तमोप्रधान छन्। अब फरक र जानु छ। त्यहाँ सबै आत्माहरू पवितर रहन्छन्। जब पवितर बन्छौ तब घर जान्छौ। अरूलाई पनि यही मारग देखाउनु परछ। बाबाले युक्ति त धेरै सहज बताउनु हुन्छ। शिवबाबालाई याद गर। यही बलटिंग पेपर याद राख्यौ भने सबै पाप सोसिन्छन्। तिम्रो विकरम विनाश हुन्छन्। मूल कुरा हो पावन बननु। मनुष्य पतित बनेका छन् तब त बोलाउँछन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर सबैलाई पावन बनाएर साथमा लिएर जानुहोस्। लेखिएको पनि छ- सबै आत्माहरूलाई पावन बनाएर घर लै जानुहुन्छ फेरि कुनै पनि आत्मा पतित रहँदैन। यो पनि समझाइएको छ- पहिला-पहिला सवर्गवासी नै आउँछन्। बाबाले जुन औषधी दिनहुन्छ यो सबैको लागि हो। भेटेको जतिलाई यही औषधी दिनु छ- तपाईं फादरको पासमा जान चाहनुहुन्छ तर आत्मा पतित छ त्यसैले जान सक्नुहुन्न। पावन बननुहोस् अनि जान सक्नुहुन्छ। हे आत्माहरू! मलाई याद गर अनि मैले लै जानुछु फेरि त्यहाँ बाट तिमीलाई सुखमा लै जानुछु। फेरि जब पुरानो दुनियाँ हुन्छ तब तिमीले दुःख पाउँछौ। मैले कसैलाई दुःख दिन छैन। हरेकले आफूलाई देखेको समैले याद गरछु? जति याद गरछौ त्यति खुसीको पारा चढछ। कति सहज औषधी छ, अरू कुनै साधु सनतहरूले यस औषधीलाई जानेका छैनन्। कतै पनि लेखिएको छैन। यो बिल्कुल नयाँ कुरा हो। पापको खाता कुनै शरीरमा लागेको हुँदैन। यति सानो बिन्दुमा नै सारा पारट भरिएको छ। आत्मा पतित भएपछि जीवमाथि पनि असर परछ। आत्मा पावन बन्छ फेरि शरीर पनि पवितर मिलछ। दुःखी, सुखी आत्मा बन्छ। शरीरलाई चोट लाग्नाले आत्मालाई दुःख अनुभव हुन्छ। भनिन्छ पनि- यो दुःखी आत्मा हो, यो सुखी आत्मा हो। यति सानो आत्माले कति पारट खेल्छ, आश्चर्य छ नि। बाबा हुनुहुन्छ नै सुख दिने वाला, त्यसैले उहाँलाई याद गरछन्। दुःख दिने वाला हो रावण। सबै भनदा पहिला आउँछ देह-अभिमान। अहिले बाबाले समझाउनु हुन्छ तिमी आत्म-अभिमानी बननुछ, यसमा धेरै मेहनत छ। बाबाले जानुहुन्छ- सच्चा दिलले जुन युक्तिले याद गर्नु परने हो, मुश्किलै कसैले याद गरछन्। यहाँ रहँदा पनि धेरैले भुल्छन्। यदि देही-अभिमानी रहनथे भने कुनै पाप गर्दैनथे। बाबाको आज्ञा छ- नराम्रो नसुन... बाँदरको लागि त होइन। यो त मनुष्यको लागि हो। मनुष्य बाँदर जस्तै छन् त्यसैले बाँदरको चित्र बनाइएको हो। धेरै छन् जसले सारा दिन फालतू कुरामा बिताउँछन्। त्यसैले बाबाले सावधानी दिनुपरछ। सबै सेनटरमा कोही न कोही यसता रहन्छन्, जसले एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्। कोही राम्रो पनि छन् जो बाबाको यादमा रहन्छन्। समझनछन् मन, वचन, करमले कसैलाई दुःख दिनु छैन। वाचाले पनि कसैलाई दुःख दियो भने दुःखी भएर मरछौ। बाबा भननुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले सबैलाई सुख दिनु छ। सबैलाई भननु छ- देही-अभिमानी बनौ। बाबालाई याद गर र कुनै पैसाको लेन देनको कुरा गर्नु छैन। केवल प्यारा बाबालाई याद गर्यौ भने तिम्रो विकरम विनाश हुन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। भगवानुवाच- मनमनाभव एक बाबालाई र वरसालाई याद गर। अरू आपसमा केही पनि नबोल, केवल बाबालाई याद गर। अरूको कल्याण गर। तिम्रो अवस्था यति राम्रो होस् जो कसैले देखे पनि भनोस्- बाबाका बच्चाहरू त बलटिंग पेपर जस्तै छन्। अहिले त्यो अवस्था भएको छैन। बाबासँग कसैले सोधे भने अहिले बलटिंग पेपर त के अहिले समझ कागज पनि बनेका छन् नन्। बाबाले सबै सेनटरका बच्चाहरूलाई समझाउनु हुन्छ। मुम्बई, कोलकता, दिल्ली... सबै ठाउँमा बच्चाहरू त छन् नि। रिपोर्ट

आउँछ बाबा फलानोले धेरै सताउँछ। पुण्य आत्मा बनाउनुको सट्टा अझ पाप आत्मा बनाइदिन्छन्। बाबासँग कसैले सोध्यो भने तुरुन्तै बताउनु हुन्छ। शिवबाबाले त सबै कुरा जान्नुहुन्छ। उहाँको पासमा सारा हिसाब-किताब छ। यी बाबाले पनि बताउन सक्छन्। अनहारबाट नै सबै कुरा थाहा हुन्छ। यी बाबा पनि यादमा मसत रहन्छन्, यिनको अनहार नै हँसिलो देवताहरूको जस्तो छ। आत्मा खुसी छ भने शरीर पनि खुसी देखिन्छ। शरीरलाई दुःख हुनाले आत्मालाई दुःख अनुभव हुन्छ। एउटा कुरा सबैलाई सुनाऊ- शिवबाबा भननुहुन्छ- मलाई याद गर्‍यो भने तिम्रो पाप विनाश हुन्छ। उनीहरूले लेखिदिएका छन्- कृष्ण भगवानुवाच, कृष्णलाई त धेरैले याद गर्छन् तर पाप त मेटिदैन, झनै पतित बनेका छन्। याद कसलाई गर्नु छ, परमात्माको रूप के हो, थाहा छैन। यदि सरव्वयापी भने पनि आत्मा त जसरी सट्टार छ त्यसैगरी परमात्मा पनि सट्टार हुनुहुन्छ किनकि आत्मा नै परमात्मा भनिदिन्छन्। यस हिसाबले पनि विनदु नै ठहरिन्छ। सानो विनदु परवेश गर्छ। सबै विनदुहरूलाई भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू मलाई याद गर। अगद्वारा नै बोलनुहुन्छ। अग बिना त आत्माले आवाज निकाल्न सक्दैन। तिमिले भन्न सक्छौ आत्मा र परमात्माको रूप त एउटै छ नि। परमात्मालाई ठूलो लिंग वा अरू केही भन्न मिल्दैन। बाबा भननुहुन्छ- म पनि त्यस्तै विनदु हुँ तर म पतित-पावन हुँ अरू तिमिहरू सबैको आत्मा पतित छ। कति सीधा कुरा छ। अब देही-अभिमानि बनेर मलाई याद गर। अरूलाई पनि मारग बताऊ। मैले अक्षर नै दुईवटा भन्छु- मनमनाभव। फेरि केही विसृष्टारमा बताउँछु- यी शाखाहरू हुन्। पहिला सतोप्रधान सतो, रजो, तमो.... मा आउँछन्। पाप आत्मा बनाउनाले कति दाग लाग्छ। ती दागहरू कसरी मेटिन्छन्? उनीहरूले समझनछन् गंगा सनानले पाप मेटिन्छ। तर त्यो त शरीरको सनान हो। आत्मा बाबालाई याद गर्नाले नै पावन बननसक्छ। यसलाई यादको यात्रा भनिन्छ। कति सहज कुरा छ, जुन दिनहुँ बाबाले समझाइरहनु हुन्छ। गीतामा पनि जोड यसैमा छ- मनमनाभव। वरसा त मिल्छ नै, केवल मलाई याद गर्‍यो भने पाप मेटिन्छ। बाबा अविनाशी बलटिंग पेपर हुनुहुन्छ नि। बाबा भननुहुन्छ- मलाई याद गर्नाले तिमि पावन बन्छौ फेरि रावणले पतित बनाउँछ त्यसैले यसता बाबालाई याद गर्नुपर्छ नि। यसता पनि छन् जसले याद गर्दैनन्, उनीहरूको के हाल होला। बाबा समझाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! अरू सबै कुरा छोड। केवल एउटा कुरा- देही-अभिमानि बन, म एकलाई याद गर। पुग्यो। यो त जानैका छौ- आत्माले एक शरीर छोडेर अरूको लिन्छ। आत्माले नै दुःख सुख भोग्छ। कहिल्यै पनि अरूको दिल दुखाउनु हुँदैन। एक अरूलाई सुख दिनुपर्छ। तिम्रो धनदा नै यही हो। धेरै छन् जसले एक अरूलाई दुःख दिइरहन्छन्। एक अरूको देहमा फूसिरहन्छन्। सारा दिन एक अरूलाई याद गरिरहन्छन्। माया पनि चलाख छ। बाबाले नाम लिनुहुन्न, त्यसैले बाबा भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! देही-अभिमानि भव। ज्ञान त धेरै सहज छ। यादमा नै मुस्किल छ। त्यो पढाइ त फेरि पनि १५-२० वर्ष पढ्छन्। कति विषय हुन्छन्। यो पढाइ धेरै सहज छ। ड्रामालाई जान्नु एक कथा हो। मुरली चलाउनु ठूलो कुरा होइन। यादमा नै धेरै मुस्किल पर्छ। बाबाले फेरि भननुहुन्छ- ड्रामा। फेरि पनि पुरुषार्थ गरिराख। बाबालाई याद गर्‍यो भने योग अग्निले तिम्रो पाप भस्म हुन्छ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरू यसमा फेल हुन्छन्। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कहिल्यै पनि कसैको दिल दुखाउनु हुँदैन। सबैलाई सुख दिनु छ। एक बाबाको यादमा रहनु छ र सबैलाई याद दिलाउनु छ।

२) पापको दाग मेटाउनको लागि देही-अभिमानि बनेर अविनाशी बलटिंग पेपर बाबालाई याद गर्नु छ। यसतो मीठो अवस्था बनाउनु छ जसबाट सबैको कल्याण होस्।

वरदान:- आफ्नो सहयोगबाट निरबल आत्माहरूलाई वरसाको अधिकारी बनाउने वरदानीमूर्त भव
अब वरदानी स्वरूपद्वारा संकल्प शक्तिको सेवा गरेर निरबल आत्माहरूलाई बाबाको

समीप लयाऊ । धेरै आत्माहरूमा शुभ इच्छा उत्पन्न भइरहेको छ- आध्यात्मिक शक्तिले जे गर्न सकछ, त्यो अरूकसैले गर्न सक्दैन । तर आध्यात्मिकता तरफ लाग्नको लागि आफूलाई हिममतहीन समझनछन् । उनीहरूलाई आफ्नो शक्तिद्वारा हिममतको पाउ देऊ तब बाबाको समीप हिँडेर आउँछन् । अब वरदानीमूर्त बनेर आफ्नो सहयोगद्वारा उनीहरूलाई वरसाको अधिकारी बनाऊ ।

सलोगन:- आफ्नो परिवर्तनद्वारा सम्पर्क, बोली र सम्बन्धमा सफलता प्राप्त गर्नेवाला नै सफलतामूर्त हो ।